

บทที่ 5

สรุปผลการทดลอง

ผลของตัวเจืออินเดียมปริมาณร้อยละ 0.2–1 โดยน้ำหนัก และผลการไหลตกกราฟีนปริมาณร้อยละ 0.1–5 โดยน้ำหนัก ความเข้มข้นต่างๆ ในอนุภาคนาโนทินไดออกไซด์โดยวิธีเฟลมสเปรย์ไพโรลิซิสต่อคุณสมบัติการตรวจวัดไอเอทานอลที่ได้รับการทดสอบอย่างเป็นระบบ อนุภาคนาโนทินไดออกไซด์ที่เจือด้วยอินเดียมและคอมโพสิตกับกราฟีนที่เตรียมโดยวิธีการลอกผิวด้วยไฟฟ้าเคมีถูกวิเคราะห์ด้วยเทคนิคการเลี้ยวเบนรังสีเอกซ์ กล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด กล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องผ่าน เพื่อแสดงลักษณะโครงสร้าง ขนาดอนุภาคนาโน การกระเจิงแบบรามานและสเปกโทรสโกปีของอนุภาคอิเล็กตรอนที่ถูกปลดปล่อยด้วยรังสีเอกซ์ ที่สามารถให้ข้อมูลสมบัติทางเคมีที่ระดับผิวของวัสดุนาโน ชนิดและจำนวนธาตุองค์ประกอบ และสถานะออกซิเดชันของอะตอม ผลจากการนำฟิล์มตอบสนองทินไดออกไซด์ที่เจือด้วยอินเดียมและคอมโพสิตกับกราฟีนไปประยุกต์เป็นอุปกรณ์ตรวจวัดสถานะแวดล้อมซึ่งจะเน้นในส่วนของไอเอทานอล ภายใต้อุณหภูมิการทดสอบระหว่าง 150–350 องศาเซลเซียส ที่ความเข้มข้นแก๊สตั้งแต่ 50–1,000 ppm ซึ่งจะทำให้การสรุปผลดังต่อไปนี้

5.1 คุณสมบัติอนุภาคนาโนก่อนและหลังทดสอบแก๊ส

รูปแบบการเลี้ยวเบนรังสีเอกซ์ของทินไดออกไซด์ทั้งก่อนและหลังทดสอบแก๊ส ซึ่งตรงกับข้อมูล JCPDS หมายเลข 77-0447 และ ไม่พบเฟสของอินเดียม เนื่องปริมาณที่เจือน้อยเกินไปจึงไม่สามารถตรวจสอบจากการเลี้ยวเบนของรังสีเอกซ์ได้ การเจือด้วยอินเดียมในโครงสร้างนาโนทินไดออกไซด์ลักษณะพื้นฐานวิทยาของอนุภาคนาโนทินไดออกไซด์ มีพื้นฐานวิทยาแบบทรงกลม มีความเป็นพหุผลึก มีการกระจายตัวดี ทินไดออกไซด์พบเฟสเตตระโกนอล อนุภาคที่วิเคราะห์ได้บางตำแหน่งมีลักษณะเป็นทรงกลม เป็นลักษณะที่เป็น 4 เหลี่ยม และ 6 เหลี่ยม อย่างชัดเจน ขนาดเฉลี่ยเล็กถึง 5–10 นาโนเมตรและอินเดียมได้รับการยืนยันในรูปแบบสารละลายของแข็งในโครงสร้างทินไดออกไซด์ทั้งก่อนและหลังทดสอบแก๊ส โครงสร้างไม่เปลี่ยนแปลง พบปริมาณของไอออน In^0 มากกว่า In^{3+} ในขณะที่ฟิล์มตอบสนอง กราฟีนหลังจากการอบอ่อนและการทดสอบแก๊สยังคงมีโครงสร้างผนังหลายชั้น ที่มีปริมาณออกซิเจนต่ำ ฟิล์มตอบสนองมีความหนาประมาณ 20–30 ไมโครเมตร

5.2 คุณสมบัติการตรวจจับแก๊ส

ในการประยุกต์ใช้งานของวัสดุนาโนในงานวิจัยนี้ ได้ทำการทดสอบคุณสมบัติการตอบสนองของตัวรับรู้ต่อแก๊สภาวะแวดล้อมหลายชนิดทั้งแก๊สพิษเช่น ไฮโดรเจนซัลไฟด์ (0.1–10 ppm) แก๊สจากลมหายใจเช่น เอทานอล (50–1,000 ppm) และแก๊สติดไฟได้ เช่น แก๊สมีเทน (ร้อยละ 0.15–3 โดยปริมาตร) จะมุ่งเน้นในส่วนการทดสอบไอเอทานอล โดยได้ทำการเตรียมตัวรับรู้ ภายหลังจากการวิเคราะห์หลักขณะเฉพาะของอนุภาคนาโนทินไดออกไซด์บริสุทธิ์และเจือด้วยโลหะอินเดียมในปริมาณร้อยละ 0.2–1 โดยน้ำหนัก การตรวจวัดแก๊สแสดงให้เห็นว่า ฟิล์มตอบสนองทินไดออกไซด์ที่มีการเจือด้วยอินเดียมร้อยละ 0.5 โดยน้ำหนัก แสดงการตอบสนองดีที่สุดต่อไอเอทานอลคือ 110 และระยะเวลาการตอบสนองที่สั้นประมาณ 2 วินาทีที่ความเข้มข้นไอเอทานอล 1,000 ppm ที่อุณหภูมิในการทำงานที่ดีที่สุดคือ 300 องศาเซลเซียส ส่วนแก๊สไฮโดรเจนซัลไฟด์ ทินไดออกไซด์ที่เจือด้วยอินเดียมในปริมาณร้อยละ 0.2 โดยน้ำหนัก มีค่าการตอบสนองสูงที่สุดประมาณ 92.78 ที่อุณหภูมิ 200 องศาเซลเซียส มีเวลาในการตอบสนองประมาณ 9.19 วินาที เวลาในการคืนกลับสู่สภาพเดิมค่อนข้างนานประมาณ 18–20 นาที แก๊สมีเทนทินไดออกไซด์ที่เจือด้วยอินเดียมในปริมาณร้อยละ 0.2 โดยน้ำหนัก มีค่าการตอบสนองสูงที่สุดประมาณ 30.58 ที่อุณหภูมิการทดสอบ 350 องศาเซลเซียส เวลาในการตอบสนอง 39.90 วินาที เวลาในการคืนกลับสู่สภาพเดิมประมาณ 7 นาที

เมื่อได้เงื่อนไขการเจืออินเดียมที่ดีที่สุดคือร้อยละ 0.5 โดยน้ำหนัก ในทินไดออกไซด์จึงนำเงื่อนไขนี้มาทำการคอมโพสิตกับ กราฟีนในปริมาณร้อยละ 0.1–5 โดยน้ำหนัก พบว่าการไหลของกราฟีนร้อยละ 5 โดยน้ำหนัก ในทินไดออกไซด์ที่เจือด้วยอินเดียมร้อยละ 0.5 โดยน้ำหนัก นำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพการตอบสนองที่รุนแรงคือ 965 ด้วยเวลาตอบสนองที่สั้นกว่าคือ 1.8 วินาทีและรักษาเสถียรภาพการคืนตัวอย่างรวดเร็วที่อุณหภูมิในการทำงานที่ดีที่สุดคือ 350 องศาเซลเซียส ส่วนแก๊สไฮโดรเจนซัลไฟด์มีการตอบสนองได้ดีที่สุดที่เงื่อนไขการไหลของกราฟีนในปริมาณร้อยละ 0.1 โดยน้ำหนัก มีค่าการตอบสนองคือ 87.39 ด้วยเวลาตอบสนองที่เร็วขึ้นคือ 1.84 วินาที ที่อุณหภูมิ 300 องศาเซลเซียส ที่ความเข้มข้น 10 ppm และแก๊สมีเทนมีการตอบสนองได้ดีที่สุดที่เงื่อนไขการไหลของกราฟีนปริมาณร้อยละ 2 โดยน้ำหนัก มีค่าความไวในการตอบสนอง 46.47 ที่อุณหภูมิ 350 องศาเซลเซียสที่ความเข้มข้นร้อยละ 3 โดยปริมาตร มีเวลาในการตอบสนอง 12 วินาทีและมีเวลาการคืนตัวประมาณ 12–60 วินาที เมื่อพิจารณาการตรวจวัดแก๊สของอนุภาคนาโนทินไดออกไซด์ที่เจือด้วยอินเดียมคอมโพสิตกับกราฟีนอาจจะพิจารณาจากพื้นที่ผิวขนาดใหญ่ของกราฟีน ความหนาแน่นของบริเวณที่ทำปฏิกิริยาที่มีรูพรุนสูง การไม่เกาะกลุ่มกันของกราฟีนคอมโพสิตกับโครงสร้างอนุภาคนาโนทินไดออกไซด์และการนำไฟฟ้าสูงของกราฟีนซึ่งช่วยให้การตอบสนองต่อแก๊สและการคืนตัวเร็ว

ขึ้น ดังนั้น กราฟีนโพลีเมอร์ที่ได้ออกไซด์ที่เจือด้วยอินเดียมมีแนวโน้มจะเป็นตัวเลือกสำหรับใช้ตรวจวัดไอเอทานอลได้อย่างรวดเร็วและมีค่าความไวในการตอบสนองและการคัดสรรจำเพาะต่อไอเอทานอล

ในส่วนการพัฒนาการคัดสรรจำเพาะ ผลของการเจือด้วยโลหะอินเดียมและกราฟีน และประสิทธิภาพของตัวรับรู้นั้น ได้ทำการทดสอบต่อแก๊สหลายชนิด ได้แก่ ไฮโดรเจนซัลไฟด์ เอทานอล โนโตรเจนไดออกไซด์ ไฮโดรเจนและมีเทน โดยทำการวิเคราะห์หาผลของการเจือในการพัฒนาคุณสมบัติตัวรับรูที่มีความเหมาะสมที่สุด จากการวิจัยพบว่าตัวรับรูที่ได้ออกไซด์มีการคัดสรรจำเพาะต่อไอเอทานอลได้ดีที่สุด ผลการเจือด้วยอินเดียมแสดงผลการพัฒนาความไวในการตอบสนองได้ดีกว่าอนุภาคทินไดออกไซด์บริสุทธิ์เกือบทั้งหมด การเจืออินเดียมปริมาณร้อยละ 0.5 โดยน้ำหนัก มีการคัดสรรจำเพาะต่อไอเอทานอล ที่อุณหภูมิการทดสอบ คือ 300 องศาเซลเซียส และเมื่อมีการโหลดด้วยกราฟีนร้อยละ 5 โดยน้ำหนัก มีการตอบสนองต่อแก๊สเฉพาะเอทานอลได้ดีเป็นพิเศษที่อุณหภูมิการทดสอบ คือ 350 องศาเซลเซียส ผลของการโหลดกราฟีนนั้นช่วยพัฒนาค่าการตอบสนองได้และช่วยลดเวลาในการคืนตัวทำให้ตัวรับรูใช้เวลาในการคืนตัวได้เร็วขึ้น ดังนั้น การศึกษาในส่วนของการคัดสรรจำเพาะและประสิทธิภาพของตัวรับรูต่อการตอบสนองต่อแก๊สสถานะแวดล้อมนั้น ความเหมาะสมต่อการนำไปตรวจจับหรือการประยุกต์ใช้ อาจไม่ได้ขึ้นอยู่กับชนิดของตัวเจือ หรือปริมาณสารเจือเสมอไป ซึ่งอาจจะขึ้นอยู่กับอุณหภูมิหรือสถานะแวดล้อมที่จะนำตัวรับรูไปใช้ด้วย ดังนั้น การวิจัยในส่วนนี้จึงมีประโยชน์อย่างมากในการคัดสรรจำเพาะตัวรับรู เพื่อใช้ในการตรวจจับเฉพาะแก๊สทั้งแก๊สพิษ แก๊สจากลมหายใจและแก๊สติดไฟได้ ได้เป็นอย่างดี ส่งผลถึงประสิทธิภาพสูงในการประยุกต์ในระบบอุตสาหกรรมต่อไป

5.3 การพัฒนาตัวรับรูในอนาคต

ในการพัฒนาตัวรับรูในปัจจุบัน ถือได้ว่ามีบทบาทอย่างมากในการตรวจจับหรือตรวจวัดปริมาณสิ่งปลอมปนในสถานะแวดล้อม เนื่องจากมนุษย์เป็นทรัพยากรที่สำคัญมากที่สุด ดังนั้น ความปลอดภัยของการดำรงชีวิตของมนุษย์จึงมีความสำคัญและต้องเฝ้าระวังเป็นอย่างมาก ความเจริญที่มีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการพัฒนาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมในปัจจุบันและเชื่อมโยงไปสู่อนาคต สามารถสร้างความก้าวหน้าให้กับสังคมได้เป็นอย่างมาก แต่สิ่งที่ตามมา นั่นคือ มลภาวะที่เกิดขึ้น โดยอาจมีการควบคุม มีการกำจัดได้ แต่หากมีการรั่วไหลปะปนในสถานะแวดล้อม อาจส่งผลถึงมนุษย์และสิ่งมีชีวิตโดยตรง ดังนั้น การพัฒนาอุปกรณ์การตรวจจับแก๊ส ไม่ว่าจะเป็นแก๊สพิษ แก๊สเสียหรือแก๊สติดไฟได้ ล้วนแต่เป็นแก๊สที่ต้องเฝ้าระวัง การพัฒนาจึงต้องมุ่งเน้นถึง ตัวรับรูที่มีขนาด

เด็ก สามารถตรวจจับแก๊สได้รวดเร็ว มีสภาพความไวในการตรวจจับแก๊ส มีการคัดสรรจำเพาะเฉพาะ แก๊สที่ดี อีกทั้ง ยังต้องเป็นตัวรับรู้ที่มีประสิทธิภาพสูง ใช้งานได้ยาวนาน ซึ่งถือว่าเป็นความท้าทาย อย่างมากที่ต้องมีการศึกษาวิจัย ค้นคว้า เพื่อพัฒนาอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ชนิดนี้ ต่อไปในอนาคต

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved